

REGULÓ.

Pesten csütörtökön aprilis 12^{kén} 1838.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is vált-hatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ELBESZÉLÉS.

M a r i a és E r z s é b e t

magyar királynék.

(Kivonat Péczely József urnak „magyarok története“ című jeles munkájából.)

Magyar országon egy az összeesküdtek közül, Horváti Pál, zágrábi püspök, mintha áhitatosság végett akarna Romába menni, engedelmet nyervén a' királynétől az olasz országba való utazásra, egyenesen Nápolyba megy; Károlyt a' pártos urak 's az egész haza nevében meghívja a' királyságra. Károly sokáig nem tudta magát elhatározni. Vágyai menetelre készteték; de mást sugaltak a' szívében még ki nem aludt hála szent érzései; visszatartóztatá esküje, mellyet Lajosnak tett; vissza hű hitvесе, ki mintegy előre sajdítva a' jövődő veszélyt, sirva esdeklett férjének, ne indulna hit-szegők, bizonytalan remények után. De végre is győzött a' kívánság; elnémultak mellette kötelesség, okosság; 's Károly hajóra ülven, (sept. 4-kén 1385.) elindult Dalmatiába, szerencsésen megérkezett Zengbe, onnan a' pártosok gyűhelyére Zágrádba. Jövetelének hírére a' királynék a' Lengyelektől 's tőlök is szinte már megvetett 'Sigmondot német országból sietve magyar országba hívják; vele a' tőle eddig idegen Mária rögtön összeadatik, részint hogy ez által maguknak külföldről is, nevezetesen 'Sigmond testvérétől, Venczel német császártól, egyszersmind cseh királytól, segítséget szerezzenek; részint hogy legyen kit, férfit, Károlynak ellene tenni; legyen mivel a' békételeneknek az asszonyi kormány ellen kifogását megsemmisíteni. De 'Sigmond alig hogy a' lakodalmon keresztül esett, azonnal visszatért német országba, a' pártosoktól féltiben, mint némellyek, segítséget szerezni, mint mások tartják.

Az alatt a' királynék, hogy az elidegenedett indulatokat újra megnyerjék, Budára (nov.) gyűlést hirdetvén, mellyre minden megyéből négynégy meghatalmazott jelent-meg, az arany bullát, úgy, mint Lajos módosította volt, most már másodszor (előbb 1384-ben) megerősítik. De az ebben engedett régi kiváltságainál sokkal

többel biztatták a' nemességet, ha Károly királyi székbe ülend, a' lázadók; így ama kedveskedésnek másod izben sem leve semmi hatása. Közelgetvén azonban Károly, a' királynék követek által tudakoztatják: mint barát jön-e, vagy mint ellenség? hogy első esetben mint kedves rokonukat örömmel fogadhassák, a' másodikban magukat, mint fegyvertelen, oltalom nélkül való asszonyok, kímélésébe, pártfogásába ajánlják. Az országot megcsöndesíteni, szeretett hűgát atyai székében megerősíteni: lön a' felelet. De mihelyt a' neki, szívesség, tisztelet jeléül a' legfényesb pompával, mint csak a' legnagyobb öröm-napon szokott történni, eleibe kocsizott királynék társaságában, velök egy szekeren, melly ragyogott az aranytól és drága kövektől, Budára megérkezett: mindjárt kimutatta Károly idegenségét, elárulta más szándékkal létét az által, hogy a' királynéktól a' várban ajált szállást, lestől féltiben, vagy hogy külön annál jobb módja legyen a' pártosokkal tanakodni, el nem fogadta. Kikiáltatván pedig, csakhamar megérkezével, királynak, tudtára adatta Máriának, hogy országlása megszűnt; 's lemondását kívánta. Mária, mélyen megilletődve bár, egész méltósággal és elhatározottsággal kijelenti: hogy igaz joggal birt, Isten, emberek szeme előtt csak őt illető atyai örökségéről lemondani soha nem fog, de útjában állani sem; azért elútatni férjéhez szándéka, 's hogy ebben ne gátoltassék, egyedüli kérése. Er'sébet ellenben, már akkor talán készen boszú- 's szabadító-tervével a' nélkül, hogy, mint váratlan szerencsétlen eseten szoktunk, legkisebb zavarodást, vagy szomorúságot mutatott volna, teljes megnyugvást szinelve, 's leánya vonakodását is mentegetve, maga a' rendek gyűlésében megjelenvén, maga és leánya nevében lemondott az asszonyi gyakorlatlan kezeknek, tapasztalása szerint, úgy is igen súlyos, inkább férfiakat illető, férfi erős karokat kívánó kormányról; azután Károlyhoz fordulván, neki ősei székében tartós és holdog uralkodást kívánt. Mire Károly hasonló tettetéssel fogadá: hogy Er'sébetet, mint édes anyját tisztelni, Máriát mint kedves hűgát szeretni, utolsó leheletéig soha meg nem szűnik. Félelem, meglepetés a' nagyobb erő, többség által? vagy előre összebeszélés volt? nehéz meghatározni; elég, hogy a' királynék mellett, vagy Károly ellen, valamint elébb nem, úgy most sem történt, még a' jelenlevő nádor Gara részéről sem, semmi lépés, semmi ellenszegülés; 's hihetően ennek tulajdoníthatni, hogy illy nagy változás minden vérontás nélkül megesett. *(Vége következik.)*

H á z a s s á g i j e l e n e t.

(Vége).

Fejcsóválva nézett a' báro után bámuló neje mondva: „férjem uram ma egész örültnek látszik — vagy tán verseket farag? ezt különben még nem vettem észre benne.“ Tekintete most a' kosárra esett, és azonnal csengete komornájának.

Fojtott lélekzettel 's eszmélkedve állott Kétey a' lépcsőn; e' közben neje csengetyűjének hangját hallá. — „Aha!“ — gondolá fenn hangon, 's egy setét szegletbe vonult. Nehány percz mulva Viktorina, ördög Robertből az asszonyi kardalt-trillázva szökelt-le egy levelkével mellette a' lépcsőn.

„Aha!“ — dümmögé a' báro foga között — mérget lövelő tekintettel, és a' hirnökné után iramult. Az utsza végén egy ház kapuján látja azt belejteni, ő pedig az átellenbeni ház kapuja alá vonta magát; 's midőn a' komorna visszatért, a' báro mint dugárus, vizsga szemekkel kémkedve, nem látja-e valaki, osont-be a' házba. Ott állott-most a' házmester ajtajánál, mint Caesar Rubicon partján; egy lépés az oroszán (a házmester) barlangjába, és sorsa döntve van. Jövő sorsának kockáját elvetni határozá magában, az elgördült, vagy is inkább, előbb nem látott három lépcsőn le, ő a' házmester lakába gördült. Itt kutya morgott, macska nyávogott, fél tuczat gyermek kiabált, 's a' házmester, menydörgve kérdé: „ki az?“ — Vissza már nem léphetett; Rubicon át volt gázolva.

A' báro darab ezüst pénzt vont-ki zsebéből, 's a' házmester süvegét emelé-le fejeéről.

„Barátom! — mond a' báro, mi közben kapusunk nyájasan hunyorgott rá — mondja-meg nekem, hol lakik e' házban“ — itt elakadt szava, mert nem tudá, ki után tudakozódjék; csak nem mondhatá: nőmnek imádója, kinek a' komorna éppen most levelet hozott! — így tehát nem boldogult! — A' ház cerberusa még mindig némán állott, 's zöld bárson sipkáját szerencse kerekéként forgatá ujjai között.

Végre erőt vön magán, 's bal kezét a' kulcs-örnek széles vállára nyugtatva barátságosan kérdé: „mondja-meg nekem mon ami, kik laknak e' házban?“

„Szívesen!“ — volt válasza a' kapu emberének, hálás tekintetet vetve a' villogó huszasra. — „Földszint Sáfrányi fűszeres, Vegynei gyógyszerész, Bikády mészáros, és encsekélységem 13 gyermekkel.“

„Nem vagyok én conscribens; az emeletek lakóit kérdem.“

„Első emeleten a' vak Fürji báróné.“

„Van családja?“

„Egy tizenöt éves kisasszonya.“

„Tovább!“

„Második emeleten a' béna Dörögi ezredes.“

„Családja?“

„Tizenhárom sebbel; Jenő a' fija —

„Igen, igen, Jenő; vezessen hozzá, látni akarom!“ — riad a Kétey.

„Hogy is ne no!“ -- mond a' kapu-őr csudálkozva.

„Ember! minden istenekre kényszeritlek, ne boszonts; vezess hozzá!“

„Hisz' 1814-től óta a' lipcei vérmezőn nyugszik eltemetve!“ — válaszolt a' kapu Argosza, kezeit összecsapva.

„Igen, igen, majd el is feledém — vága közbe a' báró pirulva. — Olly sok Müllerné asszony van a' világon! — mond Kotzebue. — Kit én keresek, egészen más Jenő. — Es a' harmadik emeletben?“

„Leánynevelő intézet van.“

„Megőrülök! És a' mansardon?“ (Padlásteremek.)

„Egy szabó, két varró leány 's egy 70 éves nyelvmester.“

„Atalház ez?“

„Egy tolvaj egyszer annak nézte, 's a' háztetőn akart átmenni,“ — mond a' házmester ön elménczségét röhögve.

„Köszönöm szivességét barátom, Isten áldja! — mond a' báró 's elrohant. — Természetbuvárok azt erősítik — monda magában, midőn az utszán óriási léptekkel haladt — egy légynek 8000 szeme van, én megfogom bizonyítani, hogy a' feltékenység ugyan annyiaval bír.

„O virág alá rejtezett kigyószív! — szavalá sohajtva — álnokságaidat napfényre hozom, bár feneketlen tengerbe lennének is azok rejtve!“

A' nap, véleménye szerint, lajhár lábakon haladt. Minden pillanatban óráját nézé; minden ismerősétől, kivel találkozott, az órát kérde; az éj pedig rá nézve egy betegnek, kárhozottinak, egy szerelmesnek éje volt.

Midőn a' végzetes háznak házmestere más nap reggel kaput nyitott, Kétey köpönyegébe burkolva már a' ház előtt állott, 's arra csörgőkigyóként meredt, melly martalékját leszédíteni akarja. Élő lény a' házból ki nem léphetett, hogy meg ne vizsgálta volna: vigyázékonyságát még szolgálók 's öreg asszonyok sem kerülheték el; mert, — gondola magában — nincs-e elég példa az életben és szinművekben az átöltözésekről? A' férjfiakat, mint rabló hajó harácsát, üldözé. A' járdatapodók nem futják-meg többször napjában

a' vaczi utszát, mint Kétey a' végzetes ház és ön laka közötti tért, de mind sikertelen, noha már az izzadtságban fürdött Sisyphusnak ez iker testvére. A' határozott óra elmúlt, 's a' báro hinni kezdé, hogy vetélytársa kikerülte szemeit; midőn egy ifjú szárnyas léptekkel a' házból ki 's az utszán mint szélről üzetett le felé lejte. — „Ez az!” — sugá egy belső hang keblében — ez az! sugá ő vad örömmel egy mellette elhaladónak fülébe, 's versenyfutásához századszor kezdett. — Ez alkalommal nem csalatkozott; üldözöttje csak ugyan megáll lakása előtt; a' báro lábujj-hegyen utána czammog; az ifjú csenget, a' komorna ajtót nyit, és szemrehányólag mondja: „valahára! hol késik ön olly soká, a' nagyságos asszony árgódva várja!”

Akaratlanul nyult a' báro homlokához. — „Minap egy régi pénzt láttam, — mond magában — melyre nagy Sándor mint isten, ammoni Jupiter szarvaival, volt nyomva; úgy látszik, nőm nekem is hasonló apotheosist szánt!” — Most a' mellék ajtót, mellynek kulcsát magához vette, melly nője teremeibe vezetett, felnyitá 's besietett. — Beszédet hall — előbb férjfi hangot, majd nejéét; de olly lassan beszéltek, hogy egy szótagocskát sem érthetett. Kandidágtól 's féltékenységtől gyötretve a' kulcslyukhoz hajlik, és — neje előtt egy térdelő ifjút pillant-meg; látja mint öleli-át derekát!

Bőszültség 's féltékenysége által elkábítatva az ajtót fejével beüté.

A' báróné sikolta, az idegen rémulve felszökék, 's kezéből a' hosszú papiros mérték kihullott. A' báro mint villámtól sujtott meredve áll; végre pirogva e' szókra fakad: „engedj-meg édes Alicem, sietve akartam mondani valamit.”

A' báróné kedvetlenül tekintvén reá, az idegenhez fordul mondvá: „édes Jenő mester, ne zavartassa magát, hisz' csak férjem!”

Az idegen azonban habozik, mint renyhe tanuló nyilvános próbatételen; akadozva felel, mint áltudós, 's hátrál, mint Soubise marsal Rossbachnál.

„Nem méltóztatnék-e báro ur e' jelenetről magyarázatot adni?” — kérdé az ingerült báróné, miután férjének vélt vetélytársa eltávozott.

Kétey felelet helyett átölelé nejét, 's egy — kettő — három engesztelő csókot nyomott eper-ajkára. — (Másolóm, kinek czivódó felesége van, e' szót így írta „epe-ajkára!”) Minden csóknál egy setét felleg tünt-le Alice homlokáról; végre kisugárzott a' nap, és a' megengesztelt nő még csak ujjacskával fenyegeté a' bűnbánót. Két hét mulva éppen íróasztalánál ült a' báro, midőn neje hozzá besompolygott, eleibe egy irott lapot tön, mosolygva homlokön

csókolá, 's gömbölyü rózsa - ujjacskáját szájára tette. — Kétey felnyitja az iratot 's az — három lapnyi szabó - árjegyzék volt.

RÖJTÖKI.

PESTI VIZSGÁLÓ.

Pesti áradások. — Legnagyobb áradás, mellyről a' könyvek (hihetőleg szóhagyomány után) említést tesznek, Pesten 1741-dik évben volt. Ez alkalommal a' Ferencz szerzet templomának fő oltára is mélyen vízben állott. — 1744-ben ismét kiöntött a' Duna, de már sokkal kisebb mértékben. — Az irtózatoss emlékezetességek nevezetesebbjei közé számítható az 1775-ki áradás is, melly télutó hó (febr.) 17-kén éjjel borítá-el a' várost, és ámbár 2 nap mulva tökélyesen elapadt; még is 561, sőt némellyek állítása szerint 611 ház omlott össze. Az ezen vizáradás-okozta kár 174.364 p.t fra számíttatott, és az eluszott épületi fa értéke 6.566 p. ftra becsülteték. — A' harmadik tetemes vizáradást 1789-ben szenvedé Pest, melly alkalommal a' tehetősebb lakosok és derek Kecskemétiiek láták-el a' szűkölködőket eleséggel. — Negyedik nagy vizáradással 1795-ben sujtá a' sors keze Pestet. Ekkor külvárosainak nagyobb része vízben állott, 's mintegy két hétig kellett az utszákon csolnakokkal járni. — Az ötödik nagy áradás végre 1798-ban önté-el Pestet. Ez alkalommal az ujonan épült Ferencz-város majd egészen összeomlott; de akkor is találkoztak nemes lelkűek, kik a' nyomorgóknak segílyt nyujtának. Hogy pedig e' pusztításoknak elejét vegyék, 's a' minduntalani kiöntésektől remegő lakosokat némileg megnyugtassák, a' város felső és alsó részén zsilipekkel ellátott gátokat vontak. — Végre, még 1809-dikben is vala a' Dunának áradása, de a' többivel korán sem összehasonlítható. — Az 1775-ki víznek magossága utóbbi időkig fel volt jejelve Pesten egy háznak (251 sz. a.) homlokfalán a' Terézia-városban, fűzfa utszában; az 1744 és 1811-kié pedig a' belvárosban, téli utsza 155. számú házon. — Ezen adatokat olvashatni „Wegweiser für Fremde und Einheimische durch die kön. ung. Freystadt Pesth. 1827. bei Math. Trattner“ czimű könyv 22—23. lapjain. — A' jelen sorok közlője egyebiránt tudakozódott a' Ferencz 's ajtatos iskolák szerzete főnökeinél, 's a' belvárosi parochián, valljon volnának-e nyomai jegyzőkönyveikben az 1741-ki nagy áradásnak: de semmi legkisebb írásbeli nyom vagy más egyéb jelbeli hagyomány nem találtatott sem itt, sem, mint érté, a' város levéltárában. Az bebizonyult, hogy a' Ferencz szerzetnek hajdani (1288-ban alapított) temploma helyett, miután a' szerzet lakhelyét 1-ső Leopold cs. és király ujra megerősíté 1690-ben, az új templom építtetett 1715-ben jótevők adakozása után; valamint az is, hogy a' Ferencz szerzet temploma már 1740-ben mostani helyén álla, 's hozzá tartozott az egyetem mostani könyvtárának épülete is. De hogy a' templom ekkor is már olly magosan állott-e, mint most a' nagy oltárral együtt, nem tudatik.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Vélemények a' kávéról. Csudálatos, hogy a' kávé eredetéről, noha már egy pár század óta majd egész Europa él vele, még most is több felé szakadnak a' vélemények. Némellyek azt állítják, Yemen-ből származik: holott ide is déli Abyssiniából, hol vadon nő, szállíttatott. Bruce azt hiszi, hogy nevét a' narya-i királyságban fekvő Kaffa kerülettől nyerte. Narya-

nak földje, melyet Fernandez Antonio jesuita már 1613-ban beutazott, szinte egészen fedve van kávé-csemetékkal, melyek minden ápolás nélkül tenyésznek. Bruce véleményét az Arabok állítása is igazolja; mert Abd-el-Kader a' kávé-növényről irt értekezésében ez itának első használatát Yemenre teszi a' Hegira 9-dik századában (időszámolásunk szerint a' 15-dik század); de azt is megvallja, Äthiopiában a' kávé levélvel már emlékezetet haladó időtől élnek. És ez igen hihető, ha meggondoljuk, hogy Afrikának szárazabb 's emeltebb partjain a' kávé honos, és hogy a' portugali birtokokban Zambesi part hoszszában nagy mennyiségben terem. Ebből nyilván látható, mit kelljen ama meséről tartani, mely a' kávé használatát bizonyos arab pásztor észrevételének tulajdonítja, ki kecskéit mindig vigabbaknak találá, ha kávé-babot ettek; mintha a' nyers kávénak ugyan az volna sajátága, mi a' pörköltté. E' környékeknek, és különösen Abyssiniának kávé-terméke egyetlen egy helyen szállítatik tengerre; hol noha elég élénk a' néphullámzás, europai hajó meg nem jelen. E' hely tudni illik Berberán, az afrikai partok keleti részén, fekszik, 's az Arabok Bar-el-Ajemi-nak (idegenek földje) nevezik. Wellsted angol, ki már 1829-ben megfordult itt, következőt ír e' földről: Berbera állandó népessége igen csekély, 's a' meleg hónapokban ritkán megy többre 12 családnál; azonban őszelő-hó kezdetétől tavasz-hó utójáig folytonos vásár van ott, 's e' korszakban a' Sumalisok 's más népek száma, melyek Berberát látogatják, 7—10.000-re megy. E' hullámzó néptömegnek nem egyéb czélja, mint a' belföldi termékeket más éghajlatiakkal kicserélni. Így p.o. Mokkából folytonosan vannak ott nászadók. Kiszámolák, hogy e' hajócskák évenként egymásra 15.000 tonna kávé szállítanak Berberából Mokkaba. Így könnyű megfejteti, honnan kerül a' sok mokka kávé Európába.

Uta z ó k o s t o r a i. Ceylon erdőiben 's mocsáros helyein, kivált esős időkor tömérdek nadály találtatik, melyek az utasoknak valóságos ostoraik. Ez állatok igen kicsinyek 's csak valamivel nagyobbak egy tünél; testük veres pontocskákkal van elhintve. Mozgásuk nem mászás által történik, mint a' férgeké, vagy europai nadályoké, hanem ugrás által, fejüket bizonyos pontra helyezik, azután farkukat maguk után húzva tovább pattannak; illy móddal kimondhatlan sebességgel haladnak, 's mielőtt az utazó észre venné, ruháját ellepik; innen rést csinálva bőrébe furódnak, és tele szívják magukat vérrel. Minthogy pedig az utas azon éghajlat alatt csak könnyű, vékony ruhát viselhet, lehetlen esős időben valamely mocsáros helyen a' nélkül átvergődnie, hogy véréből a' nadályok vámot ne vegyenek. „Kandy-ra utaztunkban — így ír egy Angol — ez állatoktól rettenetesen gyötretünk; alig állott-meg, vagy ült-le egy perczig valamelyikünk, kezét lábát azonnal előnté a' vér. Aggódásunkat még inkább nevelé azon gondolat, hogy ha valamely katona ittasság vagy fáradtság miatt tovább nem mehetne, itt ez állatoknak szúrásai alatt halálát találná. Hasonlóan gyötrik az állatokat is; nevezetesen a' lovak minden lépésre kirugnak; így a' lovaglás Ceylon erdőiben nagyon veszélyes.

KÜLÖNFÉLE.

Rabvállató. Persiában a' macskákat rabvállatáshoz használják. Egy illy macska a' vallatandó rabnak meztelenített hátára köttetik, 's irtalmatlan üteseket kap; a' kegytelen ütesekért azonban ő is boszút áll, mert annak meztelen hátát, kire kötve van, körmeivel 's fogajval kegyetlenül mészárolja. Bizonyos idő múlva megszűnnek, 's a' rabot kérdik, tette-e azt, mivel vádol-

tatik? Ha tagadja, újra az előbbi kínzáshoz fognak, 's mind addig folytatják, míg a' vádlott azt nem vallja, mit vallatói akarnak. Ritkán találkozok egy, ki a' vallatást makacson kiállaná; mert inkább akarja azon testi büntetést szenvedni, melyet bírái rá mérendnek, mint e' pokoli kínokat.

Nevelők, vegyetek példát! Annonay környékéről, franczia országból, ezt írják. Bizonyos nevelő házban a' nevelőné valamely csekély hibájaért egy 10—12 éves leánykát pinczébe zárt, melyben mindenféle ócska szereket tartanak. Nehány kőművesek, kik a' pincze közelében dolgoztak, a' leánykának jajveszékelyését hallván, nevelőnéjéhez mentek, hogy bocsátaná szabadon. Ez tagadó választ adott. A' kőművesek bezúák az ajtót, 's inn, a' leányka halva feküdt, mellette pedig egy iszonyú kigyó sziszegett. Miután az utóbbi agyon sujtaték, megbizonyodott, hogy a' leányka életének az idegrendszer 's létrészek tökélyes fellázadása, mely a' kigyónak testéhez éréséből származott, vete véget.

EMLÉKMONDÁS.

R e m é n y s z i k r a.

Egy tekintet — egy

Véletlenül kiejtett szó — egy édes

Mosoly 's ezernyi illy kicsiny dolog

Sokszor reményt gerjeszthet a' kebelben.

GARAY után K. H. K. J.

Erény. — Csak az erény lehet pais, 's semmi más a' világon.

Gr. SZÉCHENYI IST. után S. KAROLINA.

Férjfi-szilárdság. — A' férjfiút a' sors meggörbesztheti, de meg nem törheti. A' sorssal vivni illő az erősnek. — A' here búslakodó, kit fájdalma legyűrt, előbb utóbb neveltség tárgya lesz.

B. JÓSIKA MIKLÓS után K. H. K. J.

Gnomák. Hasonló érzelmű barátunk szívén lehető megpihenés az égnek kellemes szelenczéje, melyet annak nyújt, ki azt megfogni tudja.

Valamelly kaczer nőt szeretői annyi, mint ragyogó salak után ázni, de aranyat soha sem találni.

Közli KOVÁCS MARIA.

Szórejtvény

Az egészre méltán ítél
Törvényünk gonoszokat,
Láthatasz megvont elsőjéből
Alapított lakokat:

De vég hármá levetközi
A' természet gyönyörét,
Báj 's kellemétől megfosztja
Határunknak látkörét.

STANKOVICH.

Előbbi rejtvény: vizár.

Javítás. E' lapok 19-dik számában levő rejtvény-fejtésben két hibát találtam. 1) Az évek kiszámolásában a' fejtőnek figyelmét kikerülték a' szökő évek. Minthogy 110 évben 27 szökő van, minden században pedig egy nap kihagyatik, a' fejtés ez: „110 év 's 144 nap. — 2) Az évek fejtéséhez kapcsolt ebédek száma csak 40.320. — 362.880 akkor volna, ha illy feltételek alatt 9 személy venne részt az ebédekben.

MOKRY

pénztárnok m. k.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiacson alul a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.